

til Trods for vor Tilbøjelighed til og Ønske om at komme mere i Retning af en Specificering, saaledes, at vi kan ramme i Forhold til Værdien, har det kun været meget mangelfuldt, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at vi, der havde med det at gøre den Gang, var klare over, at det kunde aldrig blive mere end meget mangelfuldt.

Vi kunde naturligvis gaa videre i samme Retning nu og bibeholde Vægttolden, men hvordan vi end bærer os ad, kommer vi til at staa overfor det samme: billigere og dyrere Varer indenfor den samme Position, hvor Tolden virker yderst forskelligt. Det eneste rationelle, i ren Almindelighed sagt, er, naar da ikke selve Fortoldningen medfører uoverstigelege Vanskeligheder, at beskatte i Forhold til Værdien. Det er noget, Folk kan forstaa, at den, der har Brug for Luksusvarer, kommer til at betale Told i Forhold dertil, og den, der nøjes med de tarveligere Varer, betaler Told i Forhold dertil. Der er dog deri et nogenlunde retfærdigt System, og dette er altsaa efter min Formening den eneste demokratiske Fremgangsmaade. Derfor hilser jeg, som sagt, med Glæde, at vi nu kommer til at gøre et alvorligt Forsøg paa at faa Værditold gennemført. Jeg vil senere vende tilbage dertil og vise, at det ogsaa paa et andet Omraade kommer til at spille ind.

I sin Oprindelse var — jeg var inde paa det i Gaar — vistnok i Virkeligheden al Told tænkt som Finanstold, som en Told, der skulde give Indtægt i Statskassen og intet andet. Men Finanstold medfører sekundære Virkninger, som giver sig Udslag i Beskyttelse. Hvorledes denne fremkommer, skal jeg ikke opholde mig ved overfor denne Forsamling. Alle vil være klare over, at i Læ af de Toldsatser, som indføres, kan der vokse Industrier op og er der vokset Industrier op, som er i Stand til at udnytte Beskyttelsen, det vil sige: er i Stand til at leve i Læ af Toldmuren, medens de uden en saadan Toldbeskyttelse ikke vilde kunne eksistere. Der er i Virkeligheden intet i Vejen for, at Frihandel som saadan udmærket kunde eksistere ved Siden af Finanstold; Finanstold og Frihandel er ikke Modsætninger, saaledes som Beskyttelse og Frihandel er det. Det ser vi i England. Jeg ønsker at henvise til Englands Toldbeskatning i tidligere Tid — at de efter Krigen har indført nye Forhold, har sine særlige Aar-

sager. Men i England har man meget betydelige Toldsatser paa Varer, som ikke produceres i England, og naar det er Varer, som ikke produceres i Landet, kan Tolden selvfølgelig ikke komme til at virke beskyttende. I det Øjeblik vi f. Eks. lægger Told paa Sydfrugter, kan den ikke virke beskyttende i egentlig Forstand, for vi kan ikke give os til at avle Appelsiner her i Landet. Den kan muligvis bevirke, at Prisen paa vore indenlandske Æbler og Pærer forhøjes, det kan man ikke benægte, saadanne sekundære Virkninger kan Tolden paa Varer, der kun kan avles i Udlandet, medføre. Det er ogsaa muligt, at Tolden paa Kaffe, skønt vi ikke kan avle Kaffe her i Landet, kan bevirke, at der bruges lidt mere Cikorie, end der ellers vilde blive brugt. Det hele er saa sammenvævet, at man i Virkeligheden ikke kan holde det ene ude fra det andet. Netop heri har vi en Begrundelse for, at vi ikke holder af de indirekte Skatter, thi jo mere sammenvævet det hele er, desto mindre overskueligt er det, og det er et godt demokratisk Princip, at Skatterne skal være saa overskuelige som vel muligt; for Folk skal være i Stand til at se, hvad de skal yde, og hvad de faktisk yder.

Den Toldbeskyttelse, som fremkommer paa denne Maade, kan altsaa fremkalde Industrier her i Landet. Der kommer jeg til i nogen Grad at røre ved den anden Side af de Lovforslag, der i Øjeblikket foreligger til Behandling her. Lad os tage Sukkeret. Da Sukkertolden oprindeligt blev indført, kunde vi ikke lave Sukker her i Landet, det var alene Rørsukker, som blev produceret. For godt 100 Aar siden begynder man saa at lave Roesukker. De første Forsøg mislykkedes; vi havde en dansk Fabrik i 1812, men den gik ikke. Først i 1870—72 — er det vistnok — tager vi fat igen, og nu lykkes Sukkerindustrien, den vokser frem af sig selv i Læ af Toldbeskyttelsen. Men der kommer jeg til at røre ved noget af det, som er det fundamentale ved Toldbeskatningen: at den har sin Oprindelse i Finanstolden. I det Øjeblik, vi giver os til at lave alt det — skal vi sige Sukker —, som vi forbruger her i Landet, kommer der ikke mere nogen Told ind af Sukkeret, for der kommer ikke mere Sukker ind i Landet. Her har vi Grunden til, at den indenlandske Produktion belægges med en Afgift. I det Øjeblik Produktionen begynder at vokse op i Læ af Tolden og truer med at berøve Staten den nødvendige Indtægt, indfører man den indenlandske Afgift for at veje-